

Velikonoční přechod Slovenského ráje

33.ročník

Cestovní zpráva

Ve čtvrtek ráno jsme vyjeli o hodinu dřív. Tedy v 1 hodinu. Na Podlesku jsme nasadili řetazy a celkem v pohodě se nám podařilo vyjet nahoru. Kolem cesty na Kláštorisko byly asi metrové ohrady. Spodek byl ledovatej a na něm tak asi 5-10 cm sněhu. Už sejít na Podlesok byla docela zábava. Kupodivu po letošních velkých anabázích s odhlašováním a přihlašováním nakonec dorazili všichni přihlášení, tj. 30.lidí.

Ráno jsme se zdrželi na Ranči, neb tam byl Mucha. Suchá Belá byla dost dobrá, ale měl jsem toho plný kopačky. Modrým Kyselem nikdo nešel. Všichni jsme šli horem na Kláš. Večer začalo sněžit a sněžilo skoro celej pátek. Po docela blbém sestupu žlutou za chatama jsem se rozhodl, že na Sokolí dolinu kašlu a se Ševčíkama jsme se vydali Bílým potokem opačným směrem na Prielom Hornádu pod Tomašovský výhled a dále k Letanovskému mlýnu. Odtud jsme šli po červené na Kl. a byla to docela makačka. Celý den sněžilo a napadlo asi 30 cm sněhu.

Ostatní, co šli Sokolí, tak prý měli jenom trochu problém na druhé lávce na Závojáku, která byla zasypaná lavinou. Měli cepín a lano, tak že to šlo. Byla to banda nadupaných magorů, tak ještě šli Zeleným (Malým) Kyselem dolu a Modrým (Velkým) Kyselem nahoru a vrchem na Kl.

V sobotu bylo krásně. Většina lidí šla na Podlesok po zelené a spodem na Pílu a Piecky. Jelikož toho měli málo, tak si dali opět Zelenej (Malej) Kysel dolu a na Kl. Já s pár mrzákama jsme šli Zeleným Kyselem nahoru. Byla to nádhera a opět vrchem na Kl.

V noci začalo pršet a přšelo s drobnýma přestávkama celou neděli. Víc jak s polovinou lidí jsme usoudili, že by ani psa nevyhnal a že nehodláme celej den moknout a věnovali jsme pití piva, slivovice a odpočinku. Banda asi 12 magorů nechtěla jít na Prielom Hornádu a v čele se Štěpánem si postavili hlavu, že půjdou na Sokol a ještě k tomu přes Glac a po červené k hájovně Sokol. Přesvědčoval jsem je, že je to kravina, ale nedali si říct. A to byl možná začátek problému. Asi tři lidé to hned na začátku Sokola vzdali a vrátili se spodem a po zelené na Kl. Zbytek tj. 9 lidí pokračoval ostrým tempem Sokolem, poněvadž dle mého odhadu byli v časové tísní. Bylo docela hodně vody. Někde mezi Velkým a Malým vodopádem usoudili, že to dál moc nepůjde a začali se vracet. Pak se stala ta pitomá náhoda, co se stala, že spadla ta blbá lavina. Dál už to bylo popsáno jinde. Celá akce se Sokolem s končila asi o půl na dvě ráno, kdy Števo dovezl poslední 4 lidi Jeppem z Podlesku.

V pondělí ráno nebyla ani moc nálada na tradice. Přes velký průšvih byl vznesen požadavek na uspořádání dalšího ročníku. Rychle jsme zbalili a v 8 hod jsme se za asistence Števa a jeho Jeepu dali do sjíždění na Podlesok, což byl 2 hodiny trvající horor, který nikomu nepřeji.

Po té jsme jeli do Vrbova a Petr Pavlačík jel do Popradu do špitálu za Zuzkou. Dále jsme to vzali přes Metalurg, kde jsme si dali kafe a bez zastávky jsme valili po suché silnici přes Tatry domů. Po dálnici jsme jeli 140. Před Ružomberkem se to zpomalilo, ale vcelku to nebylo tak nejhorší. Na Melocíku byla spousta sněhu a na Bumbálce ještě víc. Vzali jsme to

kolem partyzána do Karlovic. Tak nádherně a tolik sněhu tam snad nebylo celou zimu. Perfektní stopy. Dali jsme picu v Pepi centru a jeli celou cestu přes Vsetín, Troják a Tesák až do Dřevohostic po souvislé sněhové pokrývce tak něco kolem 50-60 km/hod. Domů jsem dorazil okolo půl na deset.

To je tak asi zhruba všechno, co mohu z mého pohledu dodat k letošnímu 33. ročníku Velikonočního přechodu Slovenského ráje.

Jiří Pešák-George